

Това казалъ Той, зачото му былъ извѣстенъ онзи, който умышлявалъ да Го прѣдаде.

Като омылъ нозѣ-тъ на всички-тъ ученицы, Иисусъ Христосъ облѣкълъ пакъ горнѣ-тъ си дрехъ, възлеглилъ на трапезѣ-тъ и казалъ: „знаете ли, что сѣтворихъ вамъ? Вы Мя наричате Господь и Учитель свой—и добръ говорите, зачото сѣмъ Господь вашъ и Учитель. Но ако омыхъ Азъ нозѣ-тъ ви, то и вы сте длѣжны единъ другому да омывате нозѣ-тъ. Азъ ви показахъ примѣръ, какъ трѣбва да постѣпате. Слуга не може да бѣде поголѣмъ отъ господина си, и пратенный не може да бѣде поголѣмъ отъ оногова, който го е пратилъ. Ако знаете това, то ще бѣдете блажены, ако го исполнявате.

По той начинъ Иисусъ Христосъ е показалъ намъ образъ смиренія. Той, Царь на небо-то и на земѣ-тъ, не ся погнусилъ да исполни длѣжность-тъ на послѣднія слугѣ: Той съ незлобіе и смиреніе омылъ нозѣ-тъ още и на Іудѣ, прѣдателя Своего.

ГЛАВА LXXV.

ІУДА ПРѣДАТЕЛЬ.

Като омылъ нозѣ-тъ на Апостолы-тъ, Иисусъ Христосъ казалъ: „трѣбва да ся исполни онова пророчество, въ което е казано: „онъ, който яде хлѣбъ наедно съ Мене, повдигнѣхъ противу Мене пятѣ!“ (Псал. 40. 10). Отъ сега ви казувамъ, доклѣ още не е станѣло това, та кога ся случи, да повѣрвате, че сѣмъ Азъ (че за Мене е казалъ Пророка-тъ тыя думы)“. Іоан. 13. 19.

Като говорилъ по тоя начинъ, Иисусъ Христосъ былъ сѣрденно наскѣрбенъ. Прѣдателя-тъ возбуждалъ въ Него не гнѣвъ, а жалость. Спаситель желалъ да го прѣдупази. Като погледнѣлъ на всички-тъ Си ученицы, Той казалъ: „единъ отъ